

Doctrina trinității

INTRODUCERE

Este vital să știm cine este Dumnezeu adevărat, așa cum ni se spune în **Ioan 17.3: “Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”**

Așadar, viața noastră veșnică depinde de cunoașterea lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos. Însă tot apostolul Pavel spune în **2 Corinteni 11.4: “În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus, pe care noi nu L-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă evanghelie, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!”**.

Înțelegem din acest pasaj faptul că există un alt Isus, pe care apostolul Pavel, inspirat de Duhul Sfânt, nu L-a predicat, însă care va fi predicat de alții; acest Isus fals, acest **“un alt Isus”** nu poate mântui, deci este necesar și fundamental pentru mântuirea noastră să îl cunoaștem pe Isus Cel adevărat.

Drept urmare, nu numai că trebuie să îl cunoaștem pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, dar trebuie să îl cunoaștem pe Isus Hristos cel adevărat, Cel pe care L-a predicat Pavel, adică Cel care ne este arătat în Scriptură. Întrebarea cea mai importantă pe care putem să ne-o punem despre Domnul Isus este aceea pe care Domnul Însuși i-a pus-o lui Petru: **“Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?”**

De răspunsul la această întrebare depinde viața noastră veșnică, deci este vital să avem răspunsul corect. Răspunsul corect ni-l dă Scriptura, prin Petru: **“Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”**. Însă, din nefericire, acest răspuns nu satisface pe deplin dorințele unora. Cu privire la faptul că Isus este Hristosul, nu există foarte multe păreri despre ce ar putea să însemne asta, însă când vorbim despre ce înseamnă că Isus este Fiul lui Dumnezeu, aici intervin problemele și disputele!

Cu privire la faptul că Isus este Fiul lui Dumnezeu, cei mai mulți creștini (și prin asta mă refer la toți cei care mărturisesc Numele Domnului Isus) sunt de acord că El este Dumnezeu cel veșnic, Domnul (Yahweh) din Vechiul Testament, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov. Faptul că cei mai mulți cred asta, nu înseamnă că este și adevărat, de aceea trebuie să fim niște buni Bereeni și să cercetăm Scriptura, toată Scriptura, pentru a afla care este adevărul.

Domnul Isus le-a spus fariseilor că Scriptura pe care ei o cercetau mărturisea despre El, deși ei nu vedeau acest lucru. La fel este și astăzi, mulți care cercetează Scripturile nu-L văd pe Domnul Isus în ele, adică, nu-L văd pe Isus cel adevărat. Scripturile mărturisesc faptul că Domnul Isus este Dumnezeu adevărat, și cu ajutorul lui Dumnezeu vom încerca să vedem acest lucru, pe baza mărturiei Scripturilor împreună cu ajutorul Duhului lui Hristos.

Biblia nu este teologie sistematică

Din punctul unora de vedere, Biblia ar trebui să fie scrisă sub forma unui tratat teologic, ca o teologie sistematică, pentru ca ei să vadă “clar” că ceea ce li se spune este biblic. Însă mulțumim lui Dumnezeu că El nu este om, și în înțelepciunea Lui a găsit cu cale să ne lase Scriptura așa cum este ea, care de la început până la sfârșit mărturisește despre adevărurile ei, prin declarații directe, prin înțelesuri indirecte pe care unele versete le au, prin imagini și nu în ultimul rând, prin iluminarea Duhului Sfânt, față de care omul nu ar crede nici dacă toate învățăturile ar fi declarate în mod direct, sub forma unei teologii sistematice.

Un cititor sincer constată înțelepciunea cu care Duhul Sfânt a scris Scripturile. Toate Scripturile au fost scrise în așa fel încât să arate clar că există un singur Dumnezeu, dar în același timp că există 3 Persoane ce au atribute divine și sunt în toată plinătatea Lor, Dumnezeu. Dacă Scriptura ar fi vorbit în toate locurile la fel despre cele 3 Persoane, atunci ar da de înțeles că Dumnezeu este o singură Persoană, ce ar rezulta în Unitarism. Așadar, Scriptura este scrisă atât de echilibrat și perfect, încât evită cele 2 mari erezii – Unitarism (o singură ființă care se manifestă în 3 persoane alternativ, când ca Tatăl, când ca Fiul, când ca Duhul Sfânt) și politeism (mai mulți dumnezei).

Un frate spunea că “Cineva poate să susțină aproape orice învățătură folosind selectiv versete din Scriptură, dar nici o învățătură greșită nu poate trece de testul întregii Scripturi”, așadar este nevoie de toată Scriptura ca să înțelegem orice adevăr, cu atât mai mult adevărul despre cine este Dumnezeu. Am spus acest lucru pentru că, este imposibil ca cineva să creadă doctrina Trinității, dacă nu ia în considerare tot ce spune Scriptura.

La final, trebuie să ținem cont de felul în care a fost scrisă Scriptura, în special Noul Testament. Cei care au scris cărțile Noului Testament se adresează unor credincioși care deja credeau că Isus este Dumnezeu cel veșnic, întrupat, pentru că tocmai crezând acest adevăr au și fost mântuiți – **Ioan 20.31**. Credincioșii experimentase prin însăși mântuirea lor faptul că Dumnezeu există în 3 Persoane- Tatăl îi alesese, Fiul murise pentru ei și Duhul Sfânt îi regenerase și îi sfințea. Limbajul folosit de apostoli presupunea 2 lucruri: că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt 3 Persoane distincte și egale, și că cei cărora se adresau știau de asemenea acest adevăr.

De exemplu, Pavel nu era nevoit să le demonstreze Tesalonicenilor faptul că Isus Hristos este Dumnezeu, ei deja credeau asta, și Pavel, pornind de la această premisă, s-a ocupat de lucruri de care Tesalonicenii aveau nevoie, ca să fie edificați. El nu trebuia să le demonstreze lor faptul că Isus este Dumnezeu, deoarece ei credeau asta deja.

Cuvântul “Trinitate” nu există în Scriptură, însă acest lucru nu este important, important este dacă conceptul pe care îl prezintă doctrina Trinității există în Biblie. Cuvântul “Trinitate” este inventat de oameni (mai precis de Tertulian), pentru a putea fi folosit, ca un termen teologic, în descrierea Marelui Mister care este Dumnezeu.

Doctrina Trinității este negată de multe ori pe baza unor afirmații false, Trinitatea este negată înainte să fie înțeleasă. Cei mai mulți oameni neagă o concepție și o învățătură proprie a Trinității, nu adevărata învățătură.

Multe dintre dovezile care sunt aduse împotriva Trinității rezultă de fapt dintr-o înțelegere greșită a învățăturii despre Trinitate, cu alte cuvinte, pentru ei este important să o nege, nu să vadă dacă este adevărată. Concluzia este că ei combat învățătura despre Trinitate înainte să înțeleagă bine ce spune acea învățătură.

O analiză completă a întregii Scripturi cu privire la ființa lui Dumnezeu, nu ne poate conduce decât la înțelegerea că Dumnezeu este Unul, dar că acest Dumnezeu există în 3 Persoane, și aceste 3 Persoane sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

În majoritatea cazurilor, Trinitatea este negată folosind argumente logice, însă chiar dacă Dumnezeu este deasupra rațiunii, El nu este împotriva ei. Trinitatea nu este illogică, este doar deasupra rațiunii, omul nu poate înțelege pe deplin cu intelectul lui limitat, o Ființă nelimitată. Înțelegem anumite lucruri despre Dumnezeu, însă nu putem să înțelegem totul despre Dumnezeu; înțelegem faptul că Dumnezeu este Triun, însă nu înțelegem felul, sau modalitatea în care Dumnezeu este Triun. Este așa cum spunea Augustin de Hippo, „Putem vedea adâncimea, dar nu putem ajunge la capătul ei”.

Pentru a putea descrie învățătura Trinității, este nevoie să fie stabiliți de la început anumiți termeni: ființă și persoană.

Ființa reprezintă ce este cineva, iar persoana reprezintă cine este cineva. Lucrul acesta este destul de clar: eu, ca ființă sunt om, adică eu ca natură sunt om (am natură umană) iar ca persoană sunt ceea ce a mea personalitate mă face să fiu: sunt conștient de mine însumi, sunt conștient de ce este în jurul meu.

Luând în considerare acești 2 termeni, vom vedea ce NU spune doctrina Trinității:

1. nu spune că există 3 ființe, care sunt o singură ființă (asta ar fi illogic)
2. nu spune că există 3 persoane care sunt o singură persoană (și acest lucru ar fi illogic)

Dar ce spune? Spune că există o singură Ființă, iar acea Ființă este împărțită (în sensul că toate cele 3 persoane dețin în mod deplin toate atributele acelei Ființe) de 3 Persoane. Dumnezeu este o singură Ființă, dar toate cele 3 Persoane dețin deplin natura lui Dumnezeu. Există un singur Dumnezeu, însă Tatăl este Dumnezeu deplin, Fiul este Dumnezeu deplin, Duhul Sfânt este Dumnezeu deplin.

Eu, ca om, sunt o singură persoană, pentru că natura mea este limitată, însă natura lui Dumnezeu este nelimitată, de aceea poate fi împărțită de 3 Persoane distincte, în același timp. Așadar, când Biblia spune că Dumnezeu este Unul, înțelegem că El este o singură Ființă, că există o singură natură divină.

Așadar, prima Persoană a Trinității este ca natură Dumnezeu, iar ca Persoană este Tatăl. A doua Persoană este ca natură Dumnezeu, iar ca Persoană este Fiul. A treia Persoană a Trinității este ca natură Dumnezeu, iar ca Persoană este Duhul Sfânt. Deci o Ființă, 3 Persoane.

Sumarizând cele de mai sus, putem spune că există o singură Ființă Atotputernică, Atotprezentă, Veșnică, iar în această Ființă există 3 conștiințe distincte.

Domnul Isus nu este un Dumnezeu diferit de Tatăl, care este egal cu Tatăl (pentru că astfel ar fi existat 2 dumnezei), ci Domnul Isus este același Dumnezeu ca și Tatăl, diferențiindu-se de Tatăl ca Persoană, nu ca natură. Putem spune fără să greșim faptul că Domnul Isus este egal cu Tatăl în virtutea faptului că au aceeași natură. Acest lucru este valabil și pentru Duhul Sfânt.

Pentru a putea demonstra din Scriptură că Dumnezeu este Triun, trebuie să vedem care sunt cele 3 noțiuni fundamentale ce stau la baza Trinității, și anume:

1. Monoteism: Dumnezeu este Unul, sau, exista un singur Dumnezeu
2. Existența a 3 Persoane distincte: Personalitatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt
3. Egalitatea celor 3 Persoane

Când spun ca aceste 3 noțiuni sunt fundamentale, înseamnă că dacă toate aceste 3 noțiuni sunt adevărate, doctrina Trinității este adevărată. Nu am de gând să demonstrez concepțiile greșite pe care mulți le au despre Trinitate, ci mai degrabă ceea ce învață Biblia despre aceasta.

Iarăși, nu este scopul meu să spun felul în care Dumnezeu este Triun, acesta este un mister știut doar de Cel nemărginit, tot ce doresc este să arăt faptul că Scripturile arată că El este Triun.

PRIMA TEMELIE A TRINITĂȚII: MONOTEISM

Versetele de mai jos arată faptul că Dumnezeu este Unul, și că nu există decât un singur Dumnezeu.

Deuteronom 6.4: “Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul [echad] Domn.”

Există 2 cuvinte în ebraică pentru “unul”: echad și yachid.

Echad înseamnă unitate compusă, sau unitate numerică. Acest termen este folosit pentru a-L descrie pe Domnul Dumnezeu.

Yachid înseamnă singurul, unul. Acest termen nu este folosit niciodată în Vechiul Testament cu privire la Dumnezeu.

Pentru a înțelege mai bine semnificația cuvântului echad, vom privi cum este el folosit în **Geneza 2.24: „Si cei doi vor fi un singur trup”**. Aici, „un singur” este cuvântul echad. Vedem cum cuvântul echad este folosit pentru unitate compusă, „cei doi vor fi un singur trup.”, 2 persoane sunt un singur trup. Într-un fel asemănător, deși infinit de diferit, cele 3 Persoane, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt un singur (echad) Domn, și au o singură natură.

Isaia 43.10: „Voi sunteți martorii Mei – zice Domnul –, voi și Robul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost făcut niciun dumnezeu și după Mine nu va fi.”

Domnul (Yahweh) ne spune că nici înainte de El, nici după El, nu există vreun dumnezeu făcut, creat. Așadar, nu exista dumnezei creați, sau mai mulți dumnezei, nu există un Dumnezeu suprem și alți dumnezei mai mici.

Adevărul este că există doar 2 tipuri de ființe: Dumnezeu și toate celelalte ființe care au fost create (oameni, îngeri etc.), există doar Creatorul și creația, și nimic între cele 2 categorii. Potrivit cu acest verset, doar Creatorul este Dumnezeu, și nici una dintre ființele create nu poate fi Dumnezeu.

Dacă Domnul Isus este doar un dumnezeu și dacă El a fost creat, atunci versetul de mai sus nu are sens. Deci, Isus Hristos poate să fie ori Dumnezeul adevărat, ori o creatură, iar Isaia 43.10 ne oferă doar aceste 2 posibilități: ori Isus este Dumnezeul creator, ori El este o simplă creatură, deoarece nu există o a treia categorie.

Isaia 44.6: „Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și, afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.”

Vedem același lucru, nu există un Dumnezeu suprem și un alt dumnezeu mai mic, există doar un Dumnezeu, așadar Domnul Isus ori este Dumnezeul adevărat, ori nu este nici un dumnezeu. Există un singur Dumnezeu, și acela este Yahweh. Dacă Isus Hristos nu este Yahweh, atunci Isus Hristos nu este nici Dumnezeu, nici un alt dumnezeu, deoarece un alt dumnezeu nu există „afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.”.

Isaia 44.8: „Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu este altă Stâncă, nu cunosc alta!”

Conform acestor versete, singurul Dumnezeu este Yahweh, și toți ceilalți dumnezei sunt falși.

Potrivit cu versetele de mai sus, nu încapă îndoială asupra faptului că există un singur Dumnezeu, și acel Dumnezeu este Yahweh.

Acesta este primul fundament al doctrinei Trinității: Există un singur Dumnezeu, și versetele menționate mai sus demonstrează categoric faptul că nu există 2 sau mai mulți dumnezei, sau că există un Dumnezeu suprem și un alt dumnezeu mai mic.

Odată ce am stabilit că există un singur Dumnezeu, nu ne putem opri aici, deoarece Scriptura nu ne lasă să facem acest lucru. Dumnezeu a binevoit să ne descopere ceva din marele mister al Ființei Sale, pentru a-L cunoaște mai bine pe El, Cel ce este veșnic și nemărginit, iar refuzul nostru de a-L urmări și căuta pe acest mare Dumnezeu pe paginile Scripturii reprezintă o respingere a harului Sau, deoarece El dorește să se dăruiască pe Sine Însuși oamenilor creați după chipul și asemănarea Sa.

A DOUA TEMELIE A TRINITATII:

EXISTENTA A 3 PERSOANE DISTINCTE

Termenul “persoană” îi poate fi atribuit lui Dumnezeu cu limitările de rigoare, ținând cont că nici un cuvânt sau nici o serie de cuvinte nu îl pot descrie pe Dumnezeu în mod deplin.

Când vorbesc despre caracteristicile unei “persoane”, mă refer la lucruri precum gândire, sentimente, voință proprie, comunicare, conștiință de sine; caracteristici ce pot fi atribuite numai unei persoane. De remarcat faptul că trupul nu este o caracteristică a unei persoane, trupul este o caracteristică a corporealității, așadar, când spun că Tatăl, Fiul sau Duhul Sfânt sunt persoane, nu vreau să spun că au un corp.

Acum vom vedea faptul că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt Persoane, și că sunt 3 Persoane distincte.

Tatăl este o Persoană deoarece are caracteristicile unei persoane

Se măhneste: **Geneza 6.6 “I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui”**

Iubește: **Matei 3.17 „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”**

Vorbește: **Ioan 1.33 “Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis:”**

Are conștiință de Sine: **Deuteronomul 32.40 “Căci Îmi ridic mâna spre cer și zic: Cât este de adevărat că trăiesc în veci...”**

Fiul este o Persoană deoarece are caracteristicile unei persoane

Vorbește: **Ioan 1.38 “Isus S-a întors și, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?”**

Cunoaște: Ioan 2.25 “Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El Însuși știa ce este în om.”

Iubește: Ioan 13.1 “Înainte de Praznicul Paștelor, Isus, că Cel care știa că l-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt”

Se mâhnește: Marcu 3.5 “Atunci, rotindu-Și privirile cu mânie peste ei și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă”

Are conștientă de Sine: Apocalipsa 1.17 Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă.

Duhul Sfânt este o Persoană deoarece are caracteristicile unei persoane

la decizii: Matei 4.1 “Atunci, Isus a fost dus de Duhul în pustie, că să fie ispitit de Diavolul.”

Vorbește: Fapte 13.2 “Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.””

Iubește: Romani 15.30 “Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine.”

Poate fi întristat: Efeseni 4.30 “Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Toate aceste lucruri de mai sus, nu pot fi spuse decât despre o persoană. Dacă Duhul Sfânt ar fi doar o forță impersonală, El nu ar putea să iubească, să cunoască, să ia decizii, să fie întristat.

Am vazut ca Tatal, Fiul si Duhul Sfant sunt Persoane. Este fundamental insa ca Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt 3 Persoane distincte. Tatăl nu este Fiul, Fiul nu este Duhul Sfânt și Duhul Sfânt nu este Tatăl.

Tatal, Fiul si Duhul Sfant sunt 3 Persoane distincte:

Matei 3.16,17: “De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.””

Aici îl vedem pe Fiul pe pământ, pe Tatăl vorbind din ceruri spre Fiul, și pe Duhul Sfânt care se coboară din ceruri, pe pământ, de la Tatăl, peste Fiul.

Ioan 10.15: “așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl.”

Fiul nu spune “așa cum Mă cunosc Eu pe Mine”, ci spune că El cunoaște pe Tatăl, și că Tatăl îl cunoaște pe El, deci este vorba de 2 Persoane distincte.

Ioan 11.28: Tată, proslăvește Numele Tău!” Și din cer, s-a auzit un glas, care zicea: „L-am proslăvit și-L voi mai proslăvi!”

Fiul, care este pe pământ, se roagă Tatălui, care este în ceruri, și Tatăl îi răspunde.

“Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

Aici este vorba despre 2 Persoane distincte, deoarece Domnul spune că El și Tatăl vor veni la acea persoană (parafrazând, “Noi vom veni la acea persoană”).

În final, în Ioan capitolul 17, Domnul Isus se adresează Tatălui, iar pronumele folosite sunt Eu, Mine, Meu și Tu, Tine, Tău, fapt ce denotă 2 Persoane distincte.

A TREIA TEMELIE A TRINITATII:

EGALITATEA TATALUI, A FIULUI SI A DUHULUI SFANT

Cel mai ușor lucru de demonstrat este faptul că Tatăl este Dumnezeu. Vezi, poate zice cineva, bineînțeles, deoarece doar Tatăl este Dumnezeu, pentru Fiul și Duhul Sfânt este nevoie să „încerci din greu” ca să le demonstrezi dumnezeirea. Oare așa stau lucrurile?

Un motiv pentru care nouă ne este ușor să acceptăm dumnezeirea Tatălui este pentru că acest lucru nu este deasupra rațiunii noastre, nu necesită o revelație din partea lui Dumnezeu, poate fi produsul a ceea ce Pavel ne spune în Romani, că noi oamenii cunoaștem despre Dumnezeu prin creație (și noi îl asemănăm pe acest Dumnezeu Creator cu un tată), prin mărturia externă despre Dumnezeu.

Însă când vorbim despre dumnezeirea Fiului și a Duhului Sfânt, „nimeni nu poate primi decât ce îi este dat de sus”, și deși Scripturile sunt clare în privința aceasta, nimeni nu poate ajunge la o cunoaștere experimentală a acestui adevăr măreț (că Dumnezeu există veșnic în 3 Persoane) decât prin iluminarea Duhului Sfânt, „nimeni nu poate zice că Isus este Domnul decât prin Duhul Sfânt”.

Până acum am văzut că există un singur Dumnezeu și că toate cele 3 Persoane (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt) sunt distincte una de cealaltă. Acum, ce mai rămâne de demonstrat este că cele 3 Persoane sunt egale. Dacă cele 3 Persoane sunt egale, doctrina Trinității este adevărată, și Dumnezeul Scripturii este Dumnezeul Triun.

Următoarele lucruri demonstrează că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt 3 Persoane egale:

1. Toate cele 3 Persoane au atribute pe care doar Dumnezeu le poate avea: atotputere, atotprezență, omnisciență și putere creatoare
2. Numele Domnul (Yahwe) folosit în Vechiul Testament doar despre Dumnezeul adevărat, este atribuit Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt
3. Numele "Dumnezeu" este atribuit Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt
4. Lucruri care se spun în VT despre Dumnezeu, sunt spuse în NT despre Fiul și Duhul Sfânt
5. Autorii NT folosesc expresii care ar fi considerate blasfemie, în cazul în care Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu ar fi în egală măsură Dumnezeu
6. Fiul primește închinare

Dacă într-adevăr toate aceste 6 lucruri sunt adevărate, nu există nici o îndoială asupra faptului că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt egali în toate privințele.

1. Toate cele 3 Persoane au atribute pe care doar Dumnezeu le poate avea: atotputere, atotprezență, omnisciență și putere creatoare

TATĂL este Dumnezeul adevărat, deoarece:

Este Atotputernic

Psalmul 62.11: "Odată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit că „Puterea este a lui Dumnezeu.”

Geneza 17.1: "Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.”

Psalmul 115.3: "Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea.”

Este Atotprezent

Ieremia 23.24: "Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-l văd Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pământul? zice Domnul.”

1 Împărați 8.27: "Dar ce! Va locui oare cu adevărat Dumnezeu pe pământ? Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu pot să Te cuprindă, cu cât mai puțin casa aceasta pe care Ți-am zidit-o eu!"

Ioan 14.23: "Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

Este Omniscient

Psalmul 147.5: "Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.”

Isaia 40.28: "Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.”

Daniel 2.22: "El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.”

Este Creator

Neemia 9.6: "Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.”

Geneza 1.1: "La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Apocalipsa 4.11: „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!"

Este Veșnic (dinainte de timp și după timp)

Deuteronomul 32.40: "Căci Îmi ridic mâna spre cer și zic: «Cât este de adevărat că trăiesc în veci”

Deuteronomul 33.27: "Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare”

FIUL este Dumnezeul adevărat, deoarece:

Este Atotputernic

Proverbe 8.14: “De la mine vin sfatul și izbânda, eu sunt priceperea, a mea este puterea.”

Vedem aici nu numai că Domnul Isus are puterea, ci că a Lui este puterea. De asemenea, Domnul Isus avea puterea înainte ca Tatăl să-I dea toată puterea în cer și pe pământ, după înviere.

Evrei 1.3: “El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preainalte”

Domnul Isus ține toate lucrurile doar cu cuvântul Lui: pământul, soarele, stelele, universul, cerurile, îngerii, iadul, pe diavol etc. Singurul care poate ține toate lucrurile doar cu al lui cuvânt este Dumnezeu.

Matei 28.18: “Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Acest pasaj creează multă confuzie pentru unii, și ei cred că Domnul Isus a primit toată puterea doar după învierea Lui, și că de fapt acea putere l-a fost dată de Tatăl, deci El clar nu este Dumnezeu, pentru că dacă era, avea deja toată puterea.

Într-un fel, este adevărat (că a primit toate puterea de la Tatăl), dar numai când ne referim la El ca Fiu al Omului. Omul Isus Hristos a primit toată puterea (sau autoritatea, cum este în alte traduceri), însă El ca Dumnezeu era deja atotputernic. Iarăși, Tatăl nu putea să încredințeze toată puterea decât cuiva care era în starea și putea să folosească acea putere, și cine altcineva decât Cel care este în natura lui Dumnezeu (adică Fiul) poate să dețină o asemenea putere și să o folosească?

Alte traduceri spun că “toată autoritatea i-a fost dată (vezi KJV)”, ceea ce denotă faptul că Domnul Isus a început să-și exercite autoritatea și puterea pe care le avea înainte, abia după învierea Lui, deoarece în timpul umilinței Lui (întruparea), a ales din dragoste pentru ai Săi, să fie făcut mai prejos decât îngerii, pentru mântuirea noastră.

Ioan 1.3: “Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”

Ca să crezi toate lucrurile, din nimic, trebuie să fi atotputernic. Domnul Isus a creat toate lucrurile, atunci când nu exista nimic, iar apostolul Ioan este atât de categoric în a spune că Fiul a creat absolut toate lucrurile, încât repetă și întărește prima afirmație, folosind o afirmație și mai puternică, “nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El”.

Pentru cei care spun că Fiul a fost creat, versetul 3 nu poate fi citit decât așa: “Toate [celelalte] lucruri au fost făcute prin El; și nimic [altceva afară de El] din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El”. Martorii lui Iehova pervertesc acest verset traducându-l chiar așa cum e scris mai sus, însă și cei care susțin că Fiul a fost creat, fac aceeași greșală elementară, chiar dacă nu o introduc în Bibliile lor.

Este Atotprezent

Matei 18.20: “Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.””

Domnul Isus poate să fie în mai multe locuri în același timp, ținând cont că sunt adunări pe întreaga suprafață a pământului. Chiar dacă acest verset nu învață direct că Domnul Isus este prezent în toate locurile, el învață totuși că El poate fi prezent în mai multe locuri în același timp, lucru pe care doar Dumnezeu îl poate face.

Ioan 3.13: “Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.”

Aici vedem cum Domnul Isus, când încă era pe acest pământ și vorbea cu Nicodim, era în cel puțin două locuri în același timp: pe pământ, vorbind cu Nicodim, și în cer.

Ioan 14.23: “Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și “Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

Domnul Isus poate locui în mai multe persoane în același timp, la fel ca și Tatăl.

Efesenii 4.10: “Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile, că să umple toate lucrurile.”

Domnul Isus este Cel care umple toate lucrurile, și dacă umple toate lucrurile, înseamnă că este prezent în orice loc, adică atotprezent.

Este Omniscient

Proverbe 8.14: “De la mine vin sfatul și izbânda, eu sunt priceperea, a mea este puterea.”

Aici vedem nu numai că Domnul Isus are pricepere, ci că El este însăși priceperea. Putem spune despre cineva că are pricepere (deși înțelegem că această pricepere nu este de la el, ci de la Cel care este izvorul oricărui lucru bun, Dumnezeu), dar nu putem spune că este pricepere, că este izvorul priceperii, deoarece doar despre Dumnezeu putem spune acest lucru, și acest lucru este spus despre Fiul, că El este izvorul priceperii “eu sunt priceperea”.

Ioan 16.30: “Acum cunoaștem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te întrebe cineva, de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.””

Ioan 21.17: “A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” Și l-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!”

Este Creator

Psalmul 33.6: "Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii lui."

Ioan 1.3: "Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El."

Apostolul Ioan este foarte atent în folosirea cuvintelor, și pentru El nu era de ajuns să spună doar că toate lucrurile au fost făcute prin El, dar și că "nimic din ce a fost făcut, nu a fost făcut fără El". Dacă Domnul Isus ar fi fost o ființă creată, atunci ar fi trebuit ca să Se creeze pe Sine Însuși, pentru că tot ce a fost creat, a fost creat prin El.

Coloseni 1.16: "Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El."

La Romani 11.36, despre Tatăl ni se spune: "Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin."

Evrei 1.8,9,10: "pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.

Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea, de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi."

Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

Aici nu ni se spune că prin Fiul au fost create toate, ci că Însuși Fiul, Domnul Isus, a întemeiat pământul și a creat cerurile.

Este Veșnic (dinainte de timp și după ce timpul nu va mai fi)

Ioan 1.1: "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu."

Cuvântul era la început, iar forma verbului denotă faptul că El era deja, oricând ar fi fost acel început. Apostolul Ioan ne spune că, oricât de mult am privi înapoi, oricât de îndepărtat este începutul, Cuvântul exista deja.

Așadar, singurul înțeles pentru acest verset este: La începutul tuturor lucrurilor, Cuvântul deja exista.

Proverbe 8.22,23: "Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul."

Dacă Domnul Isus a fost așezat înainte de orice început, atunci El nu are început.

Isaia 9.6: "Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii."

Nu poate fi părintele veșnicilor decât Cel care este veșnic. Părintele veșnicilor este Cel care precede toate veșniciile, adică Dumnezeu. Veșnicia s-a născut în Fiul.

Ioan 8.58: "Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.""

Cuvintele spuse de Domnul Isus sunt Eu sunt. Dacă Domnul Isus dorea doar să spună că el există înainte de Avraam, spunea "Eu am fost", sau "Eu eram înainte de Avram", însă El folosește prezentul, lucru ce sugerează o existență veșnică.

Evrei 13.8: "Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!"

Evrei 7.3: "fără tată, fără mamă, fără spîță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, rămîne preot în veac."

Aceste lucruri sunt spuse de Melhisedec, și asta pentru că în Scriptură, nu este menționată genealogia lui. Însă când autorul Epistolei către Evrei spune că Melhisedec a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, înțelegem faptul că Fiul lui Dumnezeu nu are "nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții".

Isus, fiul Mariei, adică Omul Isus Hristos, are un început, la Betleem, însă Fiul lui Dumnezeu nu are început.

1 Ioan 1.1: "Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții –"

Iarăși, apostolul Ioan face o afirmație similară cu cea din Evanghelie, și anume, că Domnul Isus era de la început, adică, Domnul Isus exista de la început...nu există, nu a fost, ci exista deja, atunci când începutul a luat ființă.

Coloseni 1.17: "El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El."

Singurul care poate să fie înainte de toate lucrurile este Dumnezeu, așa cum spune psalmistul:

"Înainte ca să se fi născut munții și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!"

DUHUL SFÂNT este Dumnezeul adevărat, deoarece:

Este Atotputernic

Luca 1.35: "Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri”

Aici, Duhului Sfânt Îi este atribuită puterea Celui Preaînalt, adică a lui Dumnezeu.

Este Atotprezent

Psalmul 139.7: "Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta?"

Prezența Duhului Sfânt este echivalentă cu prezența Feței lui Dumnezeu, oriunde este Dumnezeu este și Duhul Sfânt.

Este Omniscient

1 Corinteni 2.11: "În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu."

Isaia 40.13: "Cine a cercetat Duhul Domnului și cine L-a luminat cu sfaturile lui?"

Este Creator

Psalmul 104.30: "Îți trimiți Tu suflarea: ele sunt zidite și înnoiești astfel fața pământului." Iov 33.4: "Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață."

Aici, Duhul este El Însuși Creator și dătător de viață, Creatorul și Domnul Vieții. Conform acestui verset, Duhul Sfânt are viață în El Însuși, pentru că doar Cel care are viață în El Însuși poate da viață.

Psalmul 33.6: "Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii lui."

Este Veșnic (dinainte de timp și după ce timpul nu va mai fi)

Evrei 9.14: "cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu"

Toate fapăturile sunt veșnice, în sensul că chiar dacă au un început, totuși nu au un sfârșit, și oamenii și îngerii. Dacă aplicarea cuvântului veșnic aici ar fi fost aceasta, că Duhul nu are sfârșit, ar fi fost o afirmație fără folos, pentru că nici o ființă nu are sfârșit. În cazul acesta, înțelegem din acest text faptul că Duhul Sfânt are o existență veșnică.

2. Numele Domnul (Yahwe) folosit în Vechiul Testament doar despre Dumnezeul adevărat, este atribuit Fiului și Duhului Sfânt

Despre FIUL:

Faptul că Domnul Isus este numit Domnul (Yahweh) nu înseamnă că Domnul Isus este Tatăl, ci înseamnă că Domnul Isus are aceeași natură ca Tatăl, că are aceleași atribute. Așadar, deși Tatăl este Yahweh, Fiul este Yahweh și Duhul Sfânt este Yahweh, totuși, este un singur Yahweh.

Psalmul 102.25,26,27 spune despre Domnul (Yahweh):

Tu ai întemeiat în vechime pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; toate se vor învechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmânt și se vor schimba. Dar Tu rămâi Același și anii Tăi nu se vor sfârși.

La Evrei 1.8,9 Pavel ne spune despre Domnul Isus următoarele:

Pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate. Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea, de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi."

după care, Pavel continuă în Evrei 10,11,12:

Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină; le vei face sul ca pe o manta și vor fi schimbate, dar Tu ești același și anii Tăi nu se vor sfârși."

Pavel continuă să vorbească tot despre Fiul. Aceste versete de la Evrei 1.8,9,10,11,12 nu pot avea decât următorul înțeles:

"Pe când Fiului I-a zis" vers. 8,9 ", și (bineînțeles că în continuare nu poate vorbi decât despre Fiul) "vers. 10.11.12"

Pavel ne spune în acest pasaj că Fiul este Yahweh, cuvintele spuse de psalmist în Psalmul 102.25,26,27 sunt adresate Fiului.

În Isaia 6.5,8,9 ni se spune: "Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!"

Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!"

El a zis atunci: „Du-te și spune poporului acestuia: 'Întruna veți auzi, și nu veți înțelege; întruna veți vedea, și nu veți pricepe!'

Apostolul Ioan ne spune în Ioan 12.39,40,41,42:

De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

„Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, că să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.”

Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El.

Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, că să nu fie dați afară din sinagogă.

În Isaia 6, Isaia a văzut pe Domnul (Yahweh). Însă Ioan ne spune că Isaia a văzut pe Domnul Isus: **Ioan 12.21** “Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El”. Cine este această Persoană pe care a văzut-o Isaia (și care era Yahweh)? În **Ioan 12.42** vedem cine era această Persoană: “**Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El**”, iar Persoana este Domnul Isus, singurul despre care e vorba în **Ioan 12.39,40,41,42**, Cel în care unii au crezut, dar nu-L mărturiseau pe față. Dacă era vorba despre Tatăl, fariseii nu aveau de ce să le fie teamă că îl mărturisesc, pentru că ei credeau în Yahweh.

În aceste versete se întâmplă ceva uimitor. Apostolul Ioan privește la cea mai înaltă formă de închinare care îi este adusă lui Yahweh în Vechiul Testament, la cea mai măreață manifestare a slavei Atotputernicului Dumnezeu, la cea mai maiestooasă viziune a Domnului Oștirilor, și spune că de fapt acea Persoană binecuvântată pe care a văzut-o Isaia este de fapt Fiul!

În **Zaharia 12.10** ni se spune că:

Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.

Înțelegem din context că este vorba despre Yahweh, cum ne spune versetul 8. Însă acest verset vorbește foarte clar despre Domnul Isus, Isus este Cel care a fost străpuns, așa cum ne spun Ioan 19.37 și Apocalipsa 1.7.

Despre DUHUL SFANT:

Duhul Sfânt i-a vorbit lui Isaia

În **Isaia 6**, Isaia a văzut pe Domnul (Yahweh). Pavel ne spune că Domnul (Yahweh) pe care l-a văzut Isaia este Duhul Sfânt, în **Fapte 28:25,26**:

Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: Bine a spus Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții voștri, când a zis: „Du-te la poporul acesta, și zi-i: Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.

În Isaia, Cel care vorbește cu Isaia și îi spune să se ducă la popor este Yahweh, însă Pavel ne spune că de fapt era Duhul Sfânt. Duhul Sfânt era Cel în fața Căruia se închinau Serafimii.

Duhul Sfânt avea să facă un nou legământ

În **Ieremia 31.33**, Yahweh vorbește despre legământul pe care îl va face cu Israel:

Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul (Yahweh): Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.

În **Evrei 10.15,16**, vedem că Duhul Sfânt a spus aceste lucruri:

Lucrul acesta ni-l adevărește și Duhul Sfânt. Căci, după ce a zis: „Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor”.

3. Numele “Dumnezeu” este atribuit Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt

TATĂL este numit Dumnezeu:

Ioan 17.3: Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

1 Corinteni 8.6: totuși, pentru noi, nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și, prin El, și noi.

2 Corinteni 1.3: Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri.

FIUL este numit Dumnezeu:

Isaia 9.6: “Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.

Tit 2.13: așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.

2 Petru 1.1: Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos

Evrei 1.8: pe când Fiului l-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.

Romani 9.5: patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!

Ioan 20.28: Drept răspuns, Toma l-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

Ioan 1.1: La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

DUHUL SFÂNT este numit Dumnezeu:

Fapte 5.3,4: Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima că să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

4. Lucruri care se spun în VT despre Dumnezeu, sunt spuse în NT despre Fiul și Duhul Sfânt

Despre DUHUL SFÂNT:

Cine cheamă Numele Domnului va fi mântuit

Ioel 2.32: “Oricine va chema numele Domnului (Yahweh) va fi mântuit.”

Romani 10.13: Fiindcă, oricine va chema Numele Domnului [adică Numele Domnului Isus], va fi mântuit.

Aici înțelegem din context faptul că Pavel se referă la Domnul Isus. Acest lucru arată faptul că Domnul Isus nu este doar un agent care ne conduce la Dumnezeu, ci este El Însuși obiectul credinței, în aceeași măsură în care Tatăl este obiectul credinței.

Așadar, oricine va chema numele Domnului (Yahweh), adică Numele Domnului Isus, va fi mântuit.

Orice genunchi se va pleca înaintea lui Dumnezeu

Isaia 45.23: Pe Mine Însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea și Cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va jura pe Mine.

Filipeni 2.10: pentru că, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ.

Romani 14.11: Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

Aici se vorbește despre scaunul de judecată al lui Hristos (Romani 14.10, în versiunea King James), așadar în fața lui Hristos se va pleca orice genunchi.

Domnul (Yahweh) răscumpără din păcat

Psalmul 130.7,8: Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea și la El este belșug de răscumpărare! El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

Tit 2.14: El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, că să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Domnul Isus este Acela care S-a dat pe Sine Însuși pentru noi.

Calea Domnului (Yahweh) va fi pregătită

Isaia 40.3: Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”

Matei 3.3: Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: ‘Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările.’”

Ioan Botezătorul a venit să pregătească calea Domnului Isus.

Dumnezeu este Cel dintâi și Cel de pe urmă

Isaia 44.6: Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și, afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.

Apocalipsa 1.17: Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui că mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă.

Domnul (Yahweh) nu se schimbă

Maleahi 3.6: Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.

Evrei 13.8: Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!

Dumnezeu este marele “Eu Sunt”

Exodul 3.14: Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: ‘Cel ce se numește Eu sunt m-a trimis la voi.’”

Ioan 8.58: Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte că să se nască Avraam, sunt Eu.”

Dumnezeu este Stânca

Deuteronomul 32.4: El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.

Isaia 44.8: Nu vă temeți și nu tremurați, căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi îmi sunteți martori! Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu este altă Stâncă, nu cunosc alta!

1 Corinteni 10.4: și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stânca era Hristos.

Domnul (Yahweh) este o stâncă de cădere

Isaia 8.13,14: Sfințiți înșă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.

Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului!

1 Petru 2.7,8: Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului”

și „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți.

Petru spune de fapt că Domnul Oștirilor din Isaia 8.13,14, care va fi o piatră de poticnire și o stâncă de cădere pentru Israel, este Isus Hristos. Acest lucru s-a întâmplat pe vremea Domnului Isus, când fariseii, cărturarii, bătrânii și majoritatea evreilor L-au respins.

Din El, prin El și pentru El

Romani 11.16: Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

Coloseni 1.16: Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.

Dumnezeu e singurul Mântuitor

Isaia 45.21: Spuneți-le și aduceți-i încoace, că să se sfătuiască unii cu alții! Cine a prorocit aceste lucruri de la început și le-a vestit demult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decât Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și mântuitor, alt Dumnezeu afară de Mine nu este.

1 Ioan 4.14: Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul că să fie Mântuitorul lumii.

Sunt pasaje în Vechiul Testament în care oamenilor li se atribuie acest termen, de mântuitor (cum ar fi Otniel), însă contextul ne ajută să înțelegem faptul că acei oameni erau mântuitori prin faptul că au salvat poporul evreu sau persoane individuale dintr-o anumită situație pământească și temporară.

Când termenul de mântuitor îi este aplicat Tatălui și Fiului, se referă în special la mântuirea de păcat și la mântuirea sufletelor. Despre nici o persoană nu ni se spune că este mântuitor de păcat, afară de Tatăl și Fiul.

Dumnezeu a trimis pe Îngerul Său

Apocalipsa 22.6: Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor prorocilor, a trimis pe Îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.”

Apocalipsa 22.16: „Eu , Isus, am trimis pe Îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.”

Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna

Isaia 40.8: iarba se usucă, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.

Marcu 15.31: Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele [ale lui Isus] nu vor trece.

Sfințiți pe Domnul (Yahweh)

Isaia 8.13: Sfințiți înșă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.

1 Petru 3.15: Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos că Domn.” Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă.

Glasul lui Dumnezeu este ca urletul unor ape mari

Ezechiel 43.2: Și iată că slava Dumnezeului lui Israel venea de la răsărit. Glasul Său era că urletul unor ape mari și pământul strălucea de slava Sa.

Apocalipsa 1.15: picioarele Lui erau că arama aprinsă și arsă într-un cuptor și glasul Lui era că vuietul unor ape mari.

Domnul (Yahweh) umple toate lucrurile

Ieremia 23.24: “Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-l văd Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pământul? zice Domnul.”

Efesenii 4.10: Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile.

Domnul (Yahweh) cercetează inima

Ieremia 17.10: „Eu, Domnul, cercetez inima și cerc răunchii, că să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.”

Ioan 2.25: “Și n-avea trebuință să-l facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El Însuși știa ce este în om.”

Luca 9.47: “Isus le-a cunoscut gândul inimii, a luat un copilaș, l-a pus lângă El...”

Apocalipsa 2.23: “Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericele vor cunoaște că «Eu sunt [adică Domnul Isus] Cel ce cercetez răunchii și inima»: și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.”

Despre DUHUL SFÂNT:

Dumnezeu a fost ispitit în pustie

Psalmul 95.8,9,10,11: „Nu vă împietriți inima că la Meriba, că în ziua de la Masa, în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au încercat, măcar că văzuseră lucrările Mele Patruzeci de ani M-am scârbit de neamul acesta și am zis: ‘Este un popor cu inima rătăcită; ei nu cunosc căile Mele.’ De aceea am jurat în mânia Mea: ‘Nu vor intra în odihna Mea!’”

Evrei 3.7,8,9: De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile că în ziua răzvrătirii, că în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani!

Dumnezeu vorbește prorocilor

Numeri 12.6: Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.

2 Petru 1.21: Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.

Evreii s-au răzvrătit împotriva Celui Preaînalt

Psalmul 78.17: Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n-au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Preaînalt în pustie.

Fapte 7.51: Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.

În Isaia 6.5,8,9 ni se spune: “Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!” El a zis atunci: „Du-te și spune poporului acestuia: ‘Întruna veți auzi, și nu veți înțelege; întruna veți vedea, și nu veți pricepe!’”

5. Autorii NT folosesc expresii care ar fi considerate blasfemie, în cazul în care Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu ar fi în egală măsură Dumnezeu

Autorii Noului Testament folosesc expresii care ar fi considerate blasfemie, în cazul în care Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu ar fi în egală măsură Dumnezeu.

Matei 28.19: “Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

Unii susțin că acest verset nu se găsea în manuscrisele originale, ci a fost introdus după consiliul de la Niceea. Adevărul este că nu există nici un manuscris grecesc în care acest verset să nu apară, în forma lui lungă, pe care o avem azi. Singurele dovezi care indică faptul că Matei 28.19 nu conținea versiunea lungă, este o traducere ebraică a cărții Matei, din secolul 13, și câteva texte ale lui Eusebius, care este recunoscut pentru citate scurtate din Scriptură.

În Didache 7.1, care este o scriere creștină din anii 50-70, este scris: “În ce privește botezul, ar trebui să botezați în felul următor: După ce prima dată le explicați toate lucrurile, botezați-i în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt, în apă curgătoare.”

Iarăși, Tertullian a scris înainte de moartea sa în 225, următoarele: „Pentru că a fost impusă o lege a botezului, și forma ei prescrisă: Duceți-vă, [a spus Isus], învățați națiunile, botezând-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.”

1 Corinteni 12.4,5,6: Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.

2 Corinteni 13.14: Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.

1 Petru 1.2: după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!

Efesenii 4.4,5,6: Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Toate aceste versete ar fi considerate blasfemie dacă Tatal, Fiul și Duhul Sfânt nu ar fi egali.

6. Fiul primește închinare

Închinarea este ceea ce Dumnezeu dorește de la creaturile Sale (Ioan 4.23). Închinarea este ceva ce creatura oferă Creatorului, și orice altă formă de închinare este idolatrie, și este condamnată de Scriptură.

Scriptura învață explicit faptul că doar Dumnezeu trebuie să primească închinare: Apocalipsa 22.9: Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una că aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.”

De asemenea, Domnul Isus îi spune diavolului în Matei 4.10 că doar Domnului Dumnezeu trebuie să I te închini.

Dumnezeu interzice închinarea la alți dumnezei: Exodul 34.14: Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

Dacă Fiul este un dumnezeu, și nu este Dumnezeul Creator, atunci potrivit cu acest verset Tatăl interzice închinarea înaintea Fiului, lucru pe care tot Tatăl îl poruncește în Evrei 1.6: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!”. Acest lucru ne poate oferi decât două posibilități:

1. Dumnezeu se contrazice
2. Fiul este Dumnezeul Creator, nu un al doilea sau un alt dumnezeu

Reverența nu înseamnă închinare

Sunt exemple în Vechiul Testament unde se vorbește despre închinare în fața unei persoane sau a unui grup de persoane.

Un exemplu este în 1 Cronici 29.20: David a zis întregii adunări: „Binecuvântați pe Domnul, Dumnezeul vostru.” Și toată adunarea a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. Ei s-au plecat și s-au închinat înaintea Domnului și înaintea împăratului.

Bazați pe acest verset, unii neagă faptul că Domnului Isus i s-a adus aceeași închinare care îi este adusă lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, aceștia susțin că există mai multe feluri de închinare, există închinarea care îi este adusă doar Creatorului, lui Dumnezeu, și există un al doilea fel de închinare, care este inferior închinării aduse lui Dumnezeu.

Scriptura nu învață faptul că există mai multe feluri de închinare, faptul că ar exista o închinare inferioară față de cea adusă lui Dumnezeu este doar o teorie dedusă dintr-un argument fals, și argumentul este că închinare I se aduce doar lui Dumnezeu, oamenii s-au închinat în fața Domnului Isus, și Isus nu este Dumnezeu, de unde rezultă că închinarea care i-a fost adusă Domnului Isus este inferioară celei aduse Tatălui.

Vedem cum această argumentare a dus la inventarea unei noi forme de închinare, inferioară închinării aduse lui Dumnezeu. Însă, dacă urmărim învățătura Scripturii care afirmă că exista un singur fel de închinare (nicăieri în Scriptură nu ni se arată un al doilea fel de închinare religioasă), și această închinare îi este adusă lui Dumnezeu și îi este interzisă oricărei creaturi (Exodul 34.14), putem înțelege foarte clar faptul că Domnul Isus este Dumnezeu, deoarece înaintea Lui s-au închinat oamenii (Matei 28.9), îngerii (Evrei 1.6) și toată creația (Apocalipsa 5.13,14).

Cu alte cuvinte, în loc să inventăm concepte despre închinare care nu există în Scriptură, pentru a putea nega dumnezeirea Domnului Isus, recunoaștem din Scriptură că Isus este Dumnezeu, tocmai pentru că primește aceeași închinare pe care o primește și Tatăl (Apocalipsa 5.13,14).

Revenind la 1 Cronici 29.20, explicația este simplă. Cuvântul folosit pentru închinare este “shachah”, care conform cu BDB Dictionary înseamnă “a te pleca, a te prosterna”:

1. Înaintea superiorilor în omagiu
2. Înaintea lui Dumnezeu în închinare

Așadar, explicația pentru 1 Cronici 29.20 este aceea că oamenii s-au închinat lui Dumnezeu, și i-au adus omagiu lui David, deoarece el era regele lor.

Ioan 20.28: Drept răspuns, Toma l-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

Matei 2.11: Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

Aici vedem cum magii s-au închinat pruncului Isus. Isus era Dumnezeu în același timp în care era și Pruncul din Betleem.

Matei 8.2: Și un leproș s-a apropiat de El, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.”

Ioan 9.38: „Cred, Doamne”, I-a zis el; și I s-a închinat.

Matei 15.25: Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

Matei 28.9: Dar iată că le-a întâmpinat Isus și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat.

Matei 28.17: Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

Evrei 1.6: “Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!”

Timpul la care se referă versetul este atunci când Domnul Isus a venit în lume, așadar, înainte ca El să învieze și să fie făcut Domn și Hristos, toți îngerii lui Dumnezeu trebuiau să I se închine. Oare îngerii se închină unui simplu om? Oare îngerii se închină în fața altor ființe create? Dacă Domnul Isus era un simplu om, sau o altă ființă creată, închinarea îngerilor ar fi fost idolatrie.

Cuvântul folosit aici pentru închinare, proskyneō, este același folosit de înger în Apocalipsa, când îi spune lui Ioan să I se închine (proskyneō) lui Dumnezeu.

Apocalipsa 5.13,14: Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri le-am auzit zicând: „Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”

Și cele patru făpturi vii ziceau: „Amin!” Și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ și s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

Aceste versete uimitoare arată probabil cea mai măreață exprimare a închinării ce ne este arătată în Biblie, și această închinare este oferită Tatălui și Fiului (Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului).

Privind întreaga mărturie a scrierilor Noului Testament, este ușor să vedem că autorii inspirați Îl considerau pe Isus din Nazaret ca fiind întruparea Dumnezeului din Vechiul Testament, întruparea lui Yahweh. De asemenea, putem vedea la fel de ușor că Fiul (Isus Hristos) este distinct de Tatăl, care de asemenea este Yahweh.

Pavel ne spune în mod categoric faptul că trebuie să slujim și să ne închinăm doar Făcătorului, și nu făpturii (Romani 1.25). De fapt, faptul că oamenii slujesc și se închină făpturii și nu Făcătorului este o judecată a lui Dumnezeu.

Având în vedere aceste lucruri, Biblia Îl prezintă pe Domnul Isus nu ca pe o făptură, ci ca pe Făcătorul care este binecuvântat în veci. Noi suntem îndemnați să slujim Domnului Isus (**Coloseni 3.24**) și să ne închinăm Lui (**Evrei 1.6**), iar dacă El ar fi doar o făptură (indiferent cât de înălțată și de măreață), slujirea Lui și închinarea înaintea Lui ar fi o formă de idolatrie, și o expresie a judecății lui Dumnezeu, așa cum ne spune la **Romani 1.25**.

De altfel, toți cei care susțin că Fiul nu este Dumnezeu, Creatorul, Yahweh, încalcă porunca a 2-a din Lege, deoarece slujesc și se închină unei creaturi (așa cum Îl consideră pe Domnul Isus). Este Fiul o făptură sau Făcătorul? Dacă este o făptură, atunci ne este interzis să Îi slujim sau să ne închinăm Lui, iar dacă facem aceste lucruri, comitem idolatrie. Dacă nu este o făptură, atunci este Făcătorul, deoarece a 3-a categorie nu există în Biblie.

OBIECȚII CU PRIVIRE LA TRINITATE

Obiecție 1: Mai mulți dumnezei

Răspuns: În această categorie intră cei care spun că noi Trinitarienii susținem faptul că există 3 Dumnezei. Însă adevărul este, așa cum am arătat la început, că doctrina Trinității susține o singură Ființă Supremă, Dumnezeu, însă această Ființă există veșnic în 3 Persoane, adică toate cele 3 Persoane au această natură a lui Dumnezeu, în toată plinătatea ei. Așadar, o singură Ființă, 3 Persoane.

Obiecție 2: Tatăl este superior Fiului

Răspuns: Atunci când vorbim despre Domnul Isus, Cuvântul întrupat – și adevărul este că nimeni nu este vrednic să vorbească despre Cel nemărginit, așa cum spunea poetul creștin, “Eu nu pot vorbi iscusit despre Tine” – suntem constrânși să privim la El din mai multe puncte de vedere. Înainte de întrupare, El era doar Fiul lui Dumnezeu (când vorbim de relația pe care o are cu Tatăl) și Dumnezeu Fiul (când vorbim de Persoana și natura Lui). După întrupare, moarte, înviere și înălțare, El a rămas Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu Fiul, însă a devenit Fiul Omului (ca natură), Hristos (ca titlu) și Mare Preot (ca Mijlocitor între Dumnezeu și oameni), toate acestea într-o singură Persoană.

Dacă ar întreba cineva „Este Tatăl mai mare decât Fiul?”, aş răspunde „Din ce punct de vedere? Dacă Îl privim ca Fiul Omului, cu siguranță Tatăl este mai mare (**Ioan 14.28**), dacă Îl privim ca Mare Preot, Tatăl este mai mare (**Ioan 17.9**). Însă dacă Îl privim așa cum era El înainte de veșniciei (și cum a rămas în continuare), ca Dumnezeu Fiul, Fiul este egal cu Tatăl (**Ioan 14.9**, **Evrei 1.3**).

Așadar, acest lucru este parțial adevărat, însă doar în ce privește relația dintre Tatăl și Fiul în ce privește mântuirea, și nu în ce privește natura Lor. Cum adică?

Tatăl și Fiul sunt egali în ce privește natura Lor

Filipeni 2.6: “El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut că un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu”

Acest verset arată faptul că Domnul Isus era deopotrivă cu Dumnezeu, însă El nu a ținut cont de acest lucru, ci pentru noi, a coborât pe pământ, făcându-se Omul perfect Isus, pentru a-l putea mântui pe omul păcătos.

Evrei 1.3: "El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte"

Fiul este întipărirea Ființei lui Dumnezeu. Acest termen, întipărire, se referă la pecetea care era pusă în antichitate pe o scrisoare. Se turna ceară fierbinte pe o scrisoare, iar apoi se lua o pecete și se apăsa pe acea ceară, rămânând în ceară aceeași formă pe care o avea pecetea. Domnul Isus are aceeași "formă", identică, ca Tatăl.

Ioan 14.9: "Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: ‘Arată-ne pe Tatăl’?”

Domnul Isus îi spune lui Filip faptul că El este exact ca Tatăl, că nu există nici o deosebire între Ei, drept urmare, cine Îl vede pe Domnul Isus Îl vede pe Tatăl.

Fiul este subordonat Tatălui în lucrarea mântuirii

Domnul Isus Și-a ales singur rolul în mântuirea noastră, acela de a fi jertfă și Mare Preot pentru noi.

Filipeni 2.7: "ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor."

Domnul Isus S-a dezbrăcat El Însuși, pentru că așa a ales El. Domnul Isus a ales de bunăvoie să se supună Tatălui, în lucrarea mântuirii. Deci putem spune că, Domnul Isus, ca Mare Preot, Mijlocitor pentru noi, este subordonat Tatălui.

Domnul Isus este și Fiu al Omului

Biblia arată faptul că Domnul Isus este Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu.

Romani 1.3,4 "Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților, adică pe Isus Hristos, Domnul nostru".

Omul Isus Hristos este inferior Tatălui, ca și natură, deoarece natura umană este inferioară naturii divine. De aceea Domnul Isus a putut spune: **"Tatăl este mai mare decât Mine"**, sau, **"Despre ziua aceea nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl."**

Domnul Isus, ca Fiu al Omului, este om, iar ca Fiul al lui Dumnezeu, este Dumnezeu, într-o singură Persoană.

Obiecție 3: Titlul "Fiul lui Dumnezeu" denotă faptul că Domnul Isus nu e Dumnezeu, ci doar Fiul Lui, deci inferior

Răspuns: Scriptura a fost scrisă având o concepție iudaică a lucrurilor, iar în concepția iudaică, faptul că cineva era fiu, înseamnă că este egal cu tatăl. Tocmai de aceea iudeii au vrut să îl omoare pe Domnul Isus, pentru că spunând că El este Fiul lui Dumnezeu, se făcea egal cu Dumnezeu, **Ioan 5.18: "Tocmai de aceea căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea, astfel, deopotrivă cu Dumnezeu."**

Argumentul acesta nu poate fi susținut nici cu Scriptura, deoarece în Scriptură faptul că cineva este fiu înseamnă că acel fiu va moșteni tot ce are tatăl și va deveni egal cu tatăl, însă nici cu lucruri din viața noastră.

Dacă un tată are un fiu, fiul acela are aceeași natură ca și el, tot om. În ce privește natura lor, tatăl și fiul sunt egali. Tot așa, în ce privește natura Lor, Dumnezeu Tatăl este egal cu Fiul Sau, Isus Hristos.

Totuși, deși folosesc această alegorie tată-fiu, acești termeni nu pot explica în totul relația dintre cele 2 Persoane ale Trinității, așa cum nimic de pe acest pământ nu poate declara pe deplin lucrurile mărețe ale lui Dumnezeu.

Obiecție 4: Mica 5.2 nu învatat faptul ca Mesia este vesnic

Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.

Obiecție: Cuvântul folosit pentru zilele veșniciei este cuvântul ebraic "olam" care poate însemna "durată lungă, vremuri străvechi", deci acest verset nu învață neapărat faptul că Fiul lui Dumnezeu este din veșnicie, ci doar că este din timpuri străvechi.

Răspuns 1: Același cuvânt "olam", înseamnă și "eternitate, continuu, din totdeauna", deci poate fi folosit și în acest sens.

Răspuns 2: Cuvântul "olam" este folosit și despre Yahweh. Ni se spune în **Geneza 21.33: "Avraam a sădit un tamarisc la Beer-Șeba și a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului celui veșnic (olam)".** Oare înseamnă acest lucru faptul că Domnul (Yahweh) există din vremuri străvechi, și nu din totdeauna?

Răspuns 3: Dacă în versetul din Mica, "olam" înseamnă timp îndepărtat, vremuri străvechi, atunci versetul trebuie să fie scris în felul următor:

Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în vremuri străvechi. Vedem că o asemenea traducere nu este viabilă.

Așadar, ce vrea să ne spună autorul insuflat este că obârșia lui Mesia este din vremurile străvechi, ba chiar mai mult, din veșnicie. Singurul care este din veșnicie este Dumnezeu, așa cum ni se spune în **Habacuc 1.12a: “Doamne, nu ești Tu din veșnicie, Dumnezeul meu, Sfântul meu?”**. Mesia este Dumnezeu veșnic, întrupat.

Obiecție 5: Proverbe 8.22 arata ca Domnul Isus este creat

Proverbe 8.22: “Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.”

Răspuns: Cuvântul “m-a făcut” este cuvântul ebraic “qanah”, care înseamnă “a poseda, a avea, a deține”. Cuvântul acesta este folosit de cele mai multe ori în Vechiul Testament pentru a arăta posesiune, sau un lucru cumpărat, nicidecum pentru a arata ceva creat.

Dar chiar dacă nu ne folosim de limba originală, versetul 22 este înțeles mai bine folosind versetul 23:

Proverbe 8.23: “Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul”, și aici nu poate fi vorba de o ființa creată, deoarece ni se spune ca este asezata din vesnicie.

Obiecție 6: Doar Tatăl este numit “ho theos”, în Noul Testament

Răspuns: Această afirmație este falsă. Versetul următor, **Ioan 20.28, “Drept răspuns, Toma l-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”**”, este în greacă: “ho kurios mou kai ho theos mou” (Greek Interlinear - Greek New Testament --- Concordant Greek Text 1975). Toma Îl numește pe Isus Hristos, “ho theos”.

Matei 1.23: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-i vor pune numele Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

Cine are acest nume, Dumnezeu cu noi? Domnul Isus. Deci, Domnul Isus este “Dumnezeu cu noi”, adică Dumnezeu care a venit pe acest pământ, la noi.

Textul din greacă spune: “meth hemon ho theos” (Greek Interlinear - Greek New Testament --- Concordant Greek Text 1975), care înseamnă, “cu noi, Dumnezeu”. Iarăși, Isus Hristos este numit “ho theos”.

Obiecție 7: Duhul nu este omniscient pentru că cercetează

1 Corinteni 2.10: “Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează (ereunao, care înseamnă a căuta, a examina) **totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.”**

Răspuns: Dacă acest lucru este adevărat, atunci nici Domnul (Yahweh) nu este omniscient, pentru că și El cercetează:

Ieremia 17.10: „Eu, Domnul, cercetez (chaqar, care înseamnă a căuta, a examina, a investiga) **inima și cerc răunchii, că să răsplătesc** **fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.”**

Romani 8.27: “Și Cel ce cercetează (ereunao, care înseamnă a căuta, a examina) **inimile știe care este năzuința Duhului, pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”**

Vedem cum același cuvânt “cercetează” (ereunao) este folosit și pentru Tatăl și pentru Duhul Sfânt.

Obiecție 8: Fiul și Duhul Sfânt sunt doar agenți ai creației

Obiecție: Folosirea cuvântului “prin” înseamnă faptul că Fiul și Duhul Sfânt sunt doar agenți.

Răspuns 1: Și pentru Tatăl se folosește cuvântul “prin”:

Romani 11.36: “Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.”

Răspuns 2: Despre Duhul Sfânt ni se spune că El a creat direct, nu ca agent:

Iov 33.4: “Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.”

Răspuns 3: În Geneza Dumnezeu spune “Să facem”, lucru care denotă faptul că mai mult de o Persoană a creat pe om.

Răspuns 4: Termenul “prin” nu îl prezintă pe Fiul ca fiind un agent subordonat, un instrument în mâna lui Dumnezeu pentru a crea totul. Fiul a fost împreună creator cu Tatăl, fiecare având un rol diferit, însă nu inferior. Cu alte cuvinte, Fiul nu a fost un instrument de care Dumnezeu S-a folosit pentru a crea tot, așa cum un grădinar se folosește de unelte pentru a îngriji grădina, ci o Persoană care a împlinit toate planurile lui Dumnezeu, fiind agentul executiv al acestor planuri și creând toate în același mod în care le și susține, prin Cuvântul puterii Lui (Evrei 1.3).

Răspuns 5: În **Evrei 1.10** ni se spune că Fiul a creat cerurile și pământul: **“Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.”**

Obiecție 9: Cuvântul Trinitate nu există în Biblie

Răspuns: Nici cuvântul monoteism nu există în Biblie, asta înseamnă că nu există un singur Dumnezeu? Este un argument nefolositor să spui că un concept nu există în Biblie doar pentru că numele ce definește acel concept nu există în Biblie. Acest argument nu poate fi folosit decât

de cei ce doresc cu înverșunare să refuze un adevăr, și acest lucru trădează ideile lor preconcepute despre o anumită învățătură.

Obiecție 10: Trinitatea este illogică

Răspuns: Pentru ca ceva să fie illogic, trebuie să se contrazică. Însă doctrina Trinității nu conține nimic contradictoriu.

Obiecție 11: Trinitatea creștină provine din trinități păgâne

Răspuns: Nu există conceptul Trinității în nici o religie păgână. În religiile păgâne există triade, adică 3 dumnezei, dar nici o religie nu vorbește despre un dumnezeu ce există în 3 persoane, deoarece doctrina Trinității creștine este o revelație divină, nu o invenție omenească, și dovada este faptul că nici o religie nu a reușit să ajungă la această înțelegere, afară de cea creștină, prin Scriptură.

Obiecție 12: Nici un verset din Biblie nu spune că Dumnezeu există în 3 Persoane

Răspuns: Doctrina Trinității este înțeleasă doar atunci când privești la toată Scriptura. Este nevoie de mărturia întregii Scripturi pentru a înțelege Trinitatea, și în general recurg la o asemenea obiecție doar cei care nu doresc să accepte tot ce spune Scriptura.

Obiecție 13: Ioan 17.3 spune ca doar Tatăl este Dumnezeu

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

Răspuns: Tatăl este Dumnezeul cel adevărat, și natura pe care El o posedă este singură natură care poate fi numită: Dumnezeul cel adevărat. Însă acest verset nu exclude faptul că Fiul și Duhul Sfânt sunt de asemenea Dumnezeul cel adevărat, pentru că toți 3 împărtășesc aceeași natură. Acest verset doar exclude posibilitatea ca Fiul și Duhul Sfânt să fie dumnezei separați.

Dacă Fiul ar fi fost un alt dumnezeu, atunci argumentul ar fi fost valid, însă Fiul este Dumnezeu în aceeași măsură în care Tatăl este Dumnezeu, având aceeași natură.

De fapt, acest verset lovește adânc în învățătura care spune că Domnul Isus este UN dumnezeu, având o natură diferită de Tatăl, deoarece dacă doar Tatăl este Dumnezeul adevărat, Isus este un dumnezeu fals, sau nu este nici un dumnezeu. Așadar, acest verset (împreună cu altele asemănătoare) oferă doar 3 variante cu privire la Domnul Isus:

1. Isus are aceeași natură cu Tatăl
2. Isus nu este Dumnezeu, nici măcar unul inferior Tatălui
3. Isus este un dumnezeu fals

În concluzie, acest verset exclude posibilitatea ca să existe alți dumnezei, diferiți de Tatăl, însă Domnul Isus nu este un alt dumnezeu, ci este Dumnezeu în același sens în care Tatăl este Dumnezeu, având aceeași natură și fiind o singură Ființă cu Tatăl.

Obiecție 14: Domnul Isus S-a rugat Tatălui

Răspuns: Domnul Isus era și Om, și El ca Om perfect S-a rugat Tatălui.

Obiecție 15: Trinitatea nu este învățată în Vechiul Testament

Răspuns: Deși Trinitatea nu este explicit arătată în VT, sunt foarte multe pasaje care fac aluzie la doctrină.

Problema lui Dumnezeu cu iudeii, în Vechiul Testament, era cu politeismul, tocmai de aceea a fost nevoie ca Dumnezeu să introducă foarte clar în mintea evreului faptul că Dumnezeu este Unul, ca mai apoi în Noul Testament să fie arătată clar doctrina Trinității.

De asemenea, doctrina Trinității nu ar fi putut fi înțeleasă pe deplin în Vechiul Testament, deoarece această învățătură și-a găsit aplicabilitatea practică doar în lucrarea mântuirii, atunci când Fiul și Duhul Sfânt au venit pe acest pământ.

Obiecție 16: Dumnezeu nu poate fi ispitit, iar Domnul Isus a fost ispitit

Răspuns: Corect, pentru că Domnul Isus a fost ispitit ca Om. El era Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu, iar El ca Fiu al Omului a putut fi ispitit, la fel cum a putut să îi fie foame sau somn.

Obiecție 17: Cum poate fi Isus Dumnezeu, dacă Dumnezeu nu moare?

Răspuns: Isus Hristos este Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu, așa cum am arătat, El ca Om a putut să moară.

Pe cruce, Omul Isus Hristos a murit, deoarece a strigat **“Dumnezeul Meu...”**, așadar, Fiul Omului, Fiul Mariei a murit pe cruce, nu Fiul lui Dumnezeu, deoarece Isus ca Dumnezeu nu poate să moară.

Problema celor care neagă faptul că Isus Hristos este și Om și Dumnezeu în aceeași Persoană este următoarea, cum putea Isus să plătească prețul păcatului (care este infinit, deoarece are ca urmare o pedeapsă infinită), dacă era doar un om finit? Cum poate finitul să cuprindă infinitul? Adevărul e că Isus Hristos era și Om și Dumnezeu, ca Om a putut să moară pentru păcate, dar pentru că era și Dumnezeu a oferit o eficacitate infinită jertfei aduse de El, conform cu Fapte 20.28: Luați seama la voi înșivă și la toată turma peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge. (KJV)

Obiecție 18: Cum poate Dumnezeu (Isus) să aibă un Dumnezeu?

Răspuns: Așa cum am arătat și mai sus, Omul Isus Hristos avea un Dumnezeu, deoarece Omul perfect se închină perfect și crede în Dumnezeul adevărat.

Faptul că Dumnezeu are un Dumnezeu este mărturia clară a Scripturii, conform cu **Psalmul 45.7: Tu iubești neprihănirea și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă.**

Obiecție 19: Efeseni 4.4,5,6 spune ca exista un singur Dumnezeu, Tatal

Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.

Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.

Este un singur Dumnezeu și Tatăl al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Răspuns: Folosind același raționament (care demonstrează că doar Tatăl este Dumnezeu), înseamnă că doar Fiul este Domn și doar Duhul Sfânt este Duh. Conform aceluiași raționament, Tatăl nu este Duh, însă știm că Tatăl este duh, Ioan 4.24a: Dumnezeu este duh. Iarăși, dacă doar Isus este Domn, atunci Tatăl nu este Domn, însă Vechiul Testament arată clar că Tatal este Domn.

Dacă ar fi să sumarizez care ar fi greșelile evidente pe care se bazează majoritatea obiecțiilor împotriva Trinității, ar fi cam acestea:

1. Nu se primește mărturia Scripturii cu privire la această doctrină deoarece omul nu poate să înțeleagă în mod rațional Trinitatea, și pentru că nu o poate înțelege cu mintea, nu o acceptă nici prin credință. Spurgeon spunea că „dacă nu credem ceva doar pentru că nu înțelegem acel ceva, nu vom primi mare lucru”, iar cei care nu cred că Isus este Dumnezeul adevărat, nu vor primi mântuirea – Ioan 8.24.

2. Foarte mulți oameni eșuează să înțeleagă faptul că Isus Hristos este și Om și Dumnezeu, 2 naturi într-o singură Persoană.

3. Un verset separat nu poate susține o doctrină, pentru a înțelege ce spune Scriptura despre Dumnezeu și alte lucruri, este nevoie să ne uităm la contextul versetului și la întreaga mărturie a Scripturii.

CE CREDEAU PRIMII CREȘTINI?

Unele persoane aduc argumente împotriva Trinității spunând că la Niceea a fost inventată această doctrină, sub porunca lui Constantin. Pentru detalii despre Niceea, puteți intra pe http://www.voxdeibaptist.org/intimplat_la_Niceea.htm, acum mă voi rezuma doar la a cita câțiva din părinți ai bisericii dinaintea de consiliul de la Niceea, așadar, cei care nu au avut legătură cu Constantin.

De notat că nu doresc să dovedesc faptul că Trinitatea este adevărată prin aceste citate din părinți ai bisericii, ci doar să arat faptul că cei care cred că Dumnezeirea deplină a Domnului Isus și Trinitatea au fost inventate la Niceea se înșală.

1. Ignatius din Antioch (c. 50–117): “Pentru că Dumnezeul nostru, Isus, Hristosul, a fost conceput de Maria potrivit cu planul lui Dumnezeu, în același timp din sămânța lui David și de la Duhul Sfânt. (Ignatius, Scrisori către Efeseni, 18.2. Tradus din Michael Holmes, Părinții Apostolici, 197)

For our God, Jesus the Christ, was conceived by Mary according to God’s plan, both from the seed of David and of the Holy Spirit. (Ignatius, Letter to the Ephesians, 18.2. Translation from Michael Holmes, Apostolic Fathers, 197)

2. Ignatius din Antioch (c. 50–117): “Pentru că Dumnezeul nostru Isus Hristos este mai vizibil acum când este la Tatăl. (Ignatius, Scrisori către Romani, 3.3. Holmes, AF, 229)

For our God Jesus Christ is more visible now that he is in the Father. (Ignatius, Letter to the Romans, 3.3. Holmes, AF, 229)

3. Ignatius din Antioch (c. 50–117): Îl slăvesc pe Isus Hristos, Dumnezeul care te-a făcut atât de înțelept, pentru că vad faptul că tu ești încredințat într-o credință de neclintit, ca și cum ai fi fost ținut de crucea Domnului Isus Cristos. (Ignatius, Scrisori către cei din Smirna, 1.1. Holmes, AF, 249.)

I glorify Jesus Christ, the God who made you so wise, for I observed that you are established in an unshakable faith, having been nailed, as it were, to the cross of the Lord Jesus Christ. (Ignatius, Letter to the Smyrnaeans, 1.1. Holmes, AF, 249.)

4. Ignatius din Antioch (c. 50–117): Așteaptă cu răbdare pe Cel care este deasupra timpului: Eternul, Invizibilul, care de dragul nostru a devenit vizibil; Cel de neatins, care nu poate să sufere, care de dragul nostru a îndurat orice lucru. (Ignatius, Scrisori către Polycarp, 3.2. Holmes, AF, 265.)

Wait expectantly for the one who is above time: the Eternal, the Invisible, who for our sake became visible; the Intangible, the Unsuffering, who for our sake suffered, who for our sake endured in every way.

5. Polycarp din Smyrna (69–155): Acum, fie ca Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, și veșnicul Mare Preot Însuși, Fiul lui Dumnezeu Isus Hristos, să vă întărească în credință și adevăr... și pe noi împreună cu voi, și pe toți cei care sunt sub ceruri care vor crede în Domnul și Dumnezeul nostru Isus Hristos și în Tatăl Lui care L-a înviat dintre cei morți. (Polycarp, Filipeni, 12:2. Holmes, AF, 295)

Now may the God and Father of our Lord Jesus Christ, and the eternal high priest himself, the Son of God Jesus Christ, build you up in faith and truth . . . , and to us with you, and to all those under heaven who will yet believe in our Lord and God Jesus Christ and in his Father who

raised him from the dead. (Polycarp, Philippians, 12:2. Holmes, AF, 295)

6. Justin Martyr (100–165): “Permite-mi în primul rând să enumăr profețiile, lucru pe care doresc să îl fac pentru a-ți demonstra că Hristos este numit atât Domn cât și Dumnezeu. (Ibid., 36. ANF, I:212.)

“Permit me first to recount the prophecies, which I wish to do in order to prove that Christ is called both God and Lord of hosts.” (Ibid., 36. ANF, I:212.)

7. Justin (din nou): Aceste cuvinte mărturisesc explicit că despre El [Isus] a fost mărturisit de Cel [Tatăl] care a făcut toate lucrurile, ca meritând să I se aducă închinare, ca Dumnezeu și ca Hristos. (Ibid., 63. ANF, I:229)

Therefore these words testify explicitly that He [Jesus] is witnessed to by Him [the Father] who established these things, as deserving to be worshipped, as God and as Christ. (Ibid., 63. ANF, I:229)

8. Justin (din nou): Părintele universului are un Fiu; care de asemenea, fiind primul născut Cuvânt al lui Dumnezeu, este chiar Dumnezeu. (Justin Martyr, Prima Aparare, 63. ANF, I:184)

The Father of the universe has a Son; who also, being the first-begotten Word of God, is even God. And of old He appeared in the shape of fire and in the likeness of an angel to Moses and to the other prophets; but now in the times of your reign, having, as we before said, become Man by a virgin . . .” (Justin Martyr, First Apology, 63. ANF, I:184)

9. Justin (din nou): Dacă ai fi înțeles ce a fost scris de profeți, nu ai fi negat că El este Dumnezeu, Fiul singurului, ne-născutului, de nedescrisului Dumnezeu. (Justin Martyr, Dialog cu Trypho, 126. ANF, I:263)

For if you had understood what has been written by the prophets, you would not have denied that He was God, Son of the only, unbegotten, unutterable God. (Justin Martyr, Dialogue with Trypho, 126. ANF, I:263)

10. Tatian (110–172): Noi nu ne purtăm ca niște nebuni, grecilor, nici nu povestim basme atunci când anunțăm că Dumnezeu S-a născut în formă de om. (Tatian, Adresari către greci, 21. ANF, II:74)

We do not act as fools, O Greeks, nor utter idle tales when we announce that God was born in the form of man. (Tatian, Address to the Greeks, 21. ANF, II:74)

11. Melito din Sardis (d. c. 180): Cel care atârănă pământul în spațiu a fost El Însuși atârnat; Cel care a fixat cerurile a fost fixat în cuie; Cel care purta pământul a fost purtat pe cruce; Domnul tuturor a fost supus rușinii într-un trup gol - Dumnezeu a fost omorât! Pentru ca El să nu fie văzut, lumina a fost oprită și ziua a devenit întuneric - pentru că ei au omorât pe Dumnezeu, care a atârnat gol pe lemn...Acesta este Cel care a făcut cerurile și pământul, și la început, împreună cu Tatăl, l-a făcut pe om. (Melito, 5. ANF, VIII:757)

“He that hung up the earth in space was Himself hanged up; He that fixed the heavens was fixed with nails; He that bore up the earth was born up on a tree; the Lord of all was subjected to ignominy in a naked body - God put to death! . . . [I]n order that He might not be seen, the luminaries turned away, and the day became darkened—because they slew God, who hung naked on the tree. . . . This is He who made the heaven and the earth, and in the beginning, together with the Father, fashioned man (Melito, 5. ANF, VIII:757)

12. Irenaeus din Lyons (120–202): El a primit mărturie din partea tuturor că era om adevărat, și că era Dumnezeu adevărat, de la Tatăl, de la Duhul, de la îngeri, de la creația însăși, de la oameni, de la duhurile căzute și de la demoni. (Ibid., 4.6.7. ANF, I:469)

“He received testimony from all that He was very man, and that He was very God, from the Father, from the Spirit, from angels, from the creation itself, from men, from apostate spirits and demons.” (Ibid., 4.6.7. ANF, I:469)

13. Irenaeus (din nou): Isus Hristos este Domnul nostru, și Dumnezeu, și Mântuitor, și Rege, potrivit cu voia invizibilului Tată. (Ibid., 1.10.1. ANF, I:330)

“Christ Jesus [is] our Lord, and God, and Savior, and King, according to the will of the invisible Father.” (Ibid., 1.10.1. ANF, I:330)

14. Irenaeus (din nou): Hristos Însuși, deci, împreună cu Tatăl, este Dumnezeul celor vii, care a vorbit lui Moise, și care de asemenea a fost manifestat patriarhilor. (Ibid., 4.5.2. ANF, I:467)

“Christ Himself, therefore, together with the Father, is the God of the living, who spoke to Moses, and who was also manifested to the fathers.” (Ibid., 4.5.2. ANF, I:467)

15. Origen (c. 185–254): Isus Hristos...în vremurile trecute, golindu-se pe El Însuși (de gloria Lui), a devenit om, și S-a întrupat, deși era Dumnezeu, și în timp ce a fost făcut om a rămas Dumnezeul care era. (Origen, De Principiis, Preface, 4. ANF, IV:240)

“Jesus Christ . . . in the last times, divesting Himself (of His glory), became a man, and was incarnate although God, and while made a man remained the God which He was.” (Origen, De Principiis, Preface, 4. ANF, IV:240)

Concluzii

Autorii Noului Testament au “sondat” Scripturile Vechiului Testament pentru a găsi versete care vorbesc despre Dumnezeu, pentru a le aplica Fiului, dar și Duhului Sfânt. Este uimitoare libertatea cu care autorii Noului Testament folosesc și alternează Nume și atribute pe care doar Dumnezeu le posedă, și le atribuie Tatălui și Fiului în egală măsură. Tatăl este Dumnezeu, la fel și Fiul (**Ioan 1.1, Romani 9.5**); Tatăl este Mântuitor, la fel și Fiul (**Tit 2.13**); Tatăl este Domn, la fel și Fiul (**Fapte 10.36**); Tatăl este Creator, la fel și Fiul (**Coloseni 1.16, Evrei 1.10**).

Văzând toate aceste lucruri care ne sunt spuse despre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nu putem trage decât concluzia că acest Dumnezeu măreț, care este singurul Creator și Mântuitor, există în 3 Persoane binecuvântate, care deși egale în toate aspectele, totuși sunt 3 Persoane distincte.

BIBLIOGRAFIE

<p>The Forgotten Trinity, James R. White<http://thecripplegate.com/did-the-early-church-affirm-jesus-deity/clickbible.org>